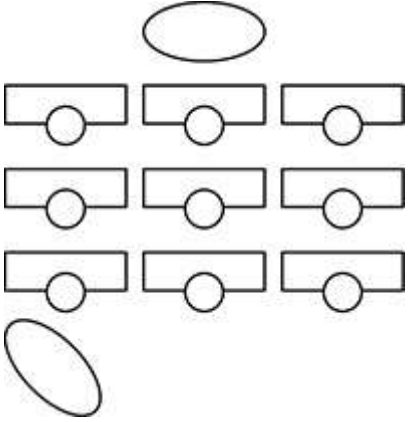
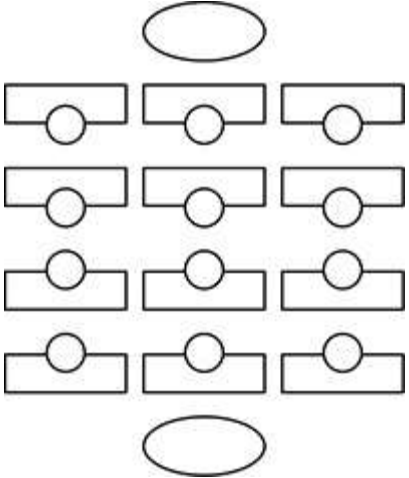
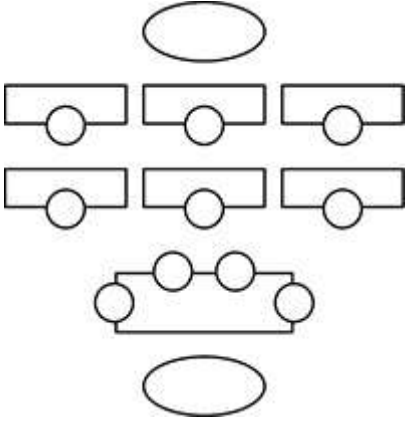
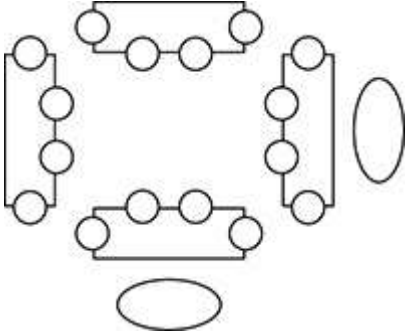
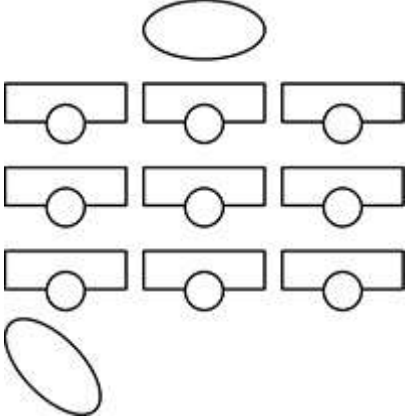
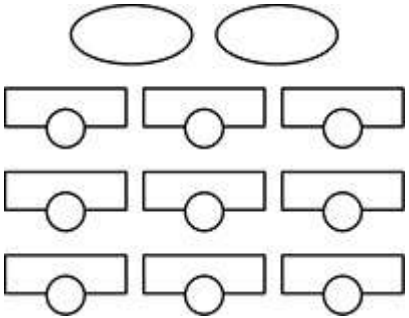

Форми спільного викладання

Підхід	Характеристика
Підтримувальне викладання	Цей підхід також відомий, як «один викладає, інший допомагає», або «провідний і помічник». За такої форми спільного викладання вчитель визначає організацію змісту уроку, методи викладання, навички, які необхідно розвинути учням для виконання навчальних завдань тощо, а другий педагог йому асистує
Паралельне викладання	Клас об'єднують у дві групи. З однією працює вчитель, з іншою — асистент вчителя. Такий підхід вимагає від асистента досконалого володіння методикою викладання та матеріалом, що викладає. Особливістю такої моделі є те, що зміст навчання залишається одним і тим самим, проте методи його подачі можуть бути різними. В цій моделі і вчитель, і асистент вчителя є партнерами і базовою командою, яка планує процес навчання, оцінює ефективність організації освітнього середовища

Альтернативне викладання	Більшість учнів залишається в складі великої групи, а деякі учні, серед яких діти з особливими освітніми потребами, працюють у малій групі. Вчителі розподіляють обов'язки з планування та викладання. Вчитель класу проводить урок, в той час як асистент вчителя працює з невеликою групою учнів. Цей підхід дає можливість забезпечувати індивідуалізоване навчання і одночасно допомагати учням, у яких виникають труднощі у засвоєнні певної теми. У складі малої групи учні змінюються, аби уникнути стигматизації
Викладання в малих групах	Навчальне середовище організовано в класі так, що учні навчаються в невеликих групах (навчальних центрах). Педагоги розподіляють між собою кількість навчальних центрів, за які відповідають. Вони переходять від однієї групи до іншої, при цьому характер навчального матеріалу може змінюватися залежно від потреб учнів. Доцільним є такий добір завдань, щоб наприкінці заняття учнів об'єднала колективна діяльність. Це згуртовує учнівський колектив, вчить працювати спільно в різних групах. Учні вчать розподіляти обов'язки, спрямовані на спільний результат діяльності, здобувають соціальний досвід
Поперемінне викладання	Практикують тоді, коли потрібно, щоб один із педагогів підсилив якість викладання іншого педагога. Це може відбуватися, наприклад, коли один із педагогів ще раз повторює інформацію іншими словами (парафраз), моделює необхідні навички тощо. Додаткове або взаємодоповнювальне викладання є хорошою можливістю для менш досвідченого педагога отримати необхідну практику та відчуття впевненості у своїх силах, щоб перейти до іншої форми спільного викладання — викладання у команді

Викладання у команді	У процесі командної роботи педагоги проводять навчальне заняття разом. Вони розподіляють обов'язки між собою, разом планують і проводять урок. Така модель вимагає найвищої міри взаємної довіри та поваги між вчителями, здатності узгоджувати свої стилі викладання. Вони спільно подають інформацію, працюють над виробленням навичок, керують класом. Наприклад, один педагог може демонструвати хід проведення експерименту, тоді як другий моделює ведення записів чи результати експерименту

Примітка. Зі статті Інни ГОРБЕНКО [«Педагоги працюють за технологією спільного викладання? Що врахувати під час контролю»](#)